

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ पावनः नाशकः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये एकसप्त

आजगाममहातेजानगरं नागसाङ्ख्यं ॥ तस्य सर्वे यथान्यायं पूजां चक्रुः कुरुद्वहाः ॥ ११ ॥ सहवृष्ण्यंधकव्याघ्रैरुपासांचक्रिरेतदा ॥ तत्र नानाविधाकाराः कथाः
समभिकीर्त्य वै ॥ १२ ॥ युधिष्ठिरो धर्मसुतो व्यासं वचनमब्रवीत् ॥ भवत्प्रसादाद्भगवन् यदिदं रत्नमाहृतं ॥ १३ ॥ उपयोक्तुं तदिच्छामि वाजिमेधेमहाक्रतौ ॥ त
मनुज्ञातुमिच्छामि भवतामुनिसत्तम ॥ त्वदधीनावयं सर्वं कृष्णस्य च महात्मनः ॥ १४ ॥ व्यास उवाच अनुजानामिराजंस्त्वां क्रियतां यदनंतरं ॥ यजस्व
वाजिमेधेन विधिवद्दक्षिणावता ॥ १५ ॥ अश्वमेधो हिराजेंद्र पावनः सर्वपाप्मनां ॥ तेनेष्ट्वा त्वं विपाप्मावै भवितानां त्रशंशयः ॥ १६ ॥ वैशंपायन उवाच इत्यु
क्तः स तु धर्मात्मा कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ अश्वमेधस्य कौरव्यचकाराहरणे मतिं ॥ १७ ॥ समनुज्ञाप्य तत्सर्वं कृष्णद्वैपायनं नृपः ॥ वासुदेवमथाभ्येत्यवाग्मीवचनम
ब्रवीत् ॥ १८ ॥ देवकीसुप्रजादेवी त्वया पुरुषसत्तम ॥ यद्भूयां त्वां महाबाहो तत्कृथास्त्वमिहाच्युत ॥ १९ ॥ त्वत्प्रभावाजितान्भोगानश्रीमयदुर्नंदन ॥ पराक्रमेण
बुद्ध्या च त्वयेयं निर्जिता मही ॥ २० ॥ दीक्षयस्व त्वमात्मानं त्वंहिनः परमो गुरुः ॥ त्वयीष्टवति दाशार्हं विपाप्मा भविता ह्यहं ॥ २१ ॥ त्वंहियज्ञोक्षरः सर्वस्त्वं धर्म
स्त्वं प्रजापतिः ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे निश्चिता मतिः ॥ २२ ॥ वासुदेव उवाच त्वमेवैतन्महाबाहो वक्तुमर्हस्य रिंदम ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे नि
श्चिता मतिः ॥ २३ ॥ त्वंचाद्यकुरुवीराणां धर्मेण हिविराजसे ॥ गुणीभूताः स्मतेराजंस्त्वं नो राजा गुरुर्मतः ॥ २४ ॥ यजस्व मदनुज्ञातः प्राप्य एष क्रतुस्त्वया ॥ युन
क्तुनो भवान्कार्ये यत्र वांछसि भारत ॥ २५ ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि सर्वकर्तारोऽस्मि ते न घ ॥ भीमसेनार्जुनौ चैव तथा माद्रवती सुतौ ॥ इष्टवन्तो भविष्यंति त्वयीष्टवति
पार्थिवे ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि कृष्णव्यासानुज्ञायां एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥
वैशंपायन उवाच एवमुक्तस्तु कृष्णेन धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ व्यासमामंश्र्य मेधावीततो वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ यदा कालं भवान्वेत्ति हयमेधस्य तत्त्वतः ॥ दीक्षय
स्व तदामां त्वं त्वय्यायतो हि मे क्रतुः ॥ २ ॥ व्यास उवाच अहंपैलोथ कौंतेय याज्ञवल्क्यस्तथैव च ॥ विधानं यद्यथा कालं तत्कर्तारो न संशयः ॥ ३ ॥

तितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ एवमुक्त इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥